DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 16 december 2004 *

I mål C-293/03,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien), genom beslut av den 20 maj 2003 som inkom till domstolen den 4 juli 2003, i målet mellan

Gregorio My

och

Office national des pensions (ONP),

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen (referent), G. Arestis och J. Klučka,

* Rättegångsspråk: franska.

generaladvokat: A. Tizzano,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi,

med beaktande av det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 17 juni 2004,

med beaktande av de yttranden som har avgivits av:

— Gregorio My, genom C. Rosenfeld, avocat,

— Office national des pensions, genom G. Perl och J.-P. Lheureux, båda i egenskap av ombud,

— Greklands regering, genom A. Samoni-Rantou och M. Tassopoulou, båda i egenskap av ombud,

— Nederländernas regering, genom H.G. Sevenster, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom D. Martin, i egenskap av ombud,

och efter att den 9 september 2004 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av artiklarna 2 EG, 3 EG, 17 EG, 18 EG, 39 EG, 40 EG, 42 EG och 283 EG samt artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

2 Begäran har framställts i en tvist mellan Gregorio My och Office national des pensions (nedan kallad ONP) angående ONP:s vägran att beakta den berördes tjänstgöring inom en av Europeiska gemenskapernas institutioner vid bedömning av rätt till förtidspension enligt det belgiska systemet.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 I artikel 11.1 och 11.2 i bilaga VIII till Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs, enligt den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för förhållandena i målet vid den nationella domstolen, följande:

"1. En tjänsteman som lämnar sin tjänst för att

— tillträda en tjänst i en statlig förvaltning eller en nationell eller internationell organisation som har slutit ett avtal med gemenskaperna, eller

— bedriva verksamhet som anställd eller egen företagare, på grundval av vilken han förvärvar pensionsrättigheter enligt ett system vars administrativa organ har slutit ett avtal med gemenskaperna,

skall ha rätt att få det försäkringstekniska värdet på sina pensionsrättigheter som han förvärvat inom gemenskaperna överfört till den förvaltningens eller organisationens pensionsfond eller till den pensionsfond i vilken han förvärvar pensionsrättigheter på grundval av sin verksamhet som anställd eller egen företagare.

2. En tjänsteman som tillträder en tjänst i gemenskaperna efter att ha

— lämnat en tjänst i en statlig förvaltning eller en nationell eller internationell organisation, eller

— bedrivit verksamhet som anställd eller egen företagare,

skall när han blir fast anställd ha rätt att få antingen det försäkringstekniska värdet eller det schablonmässiga återköpsvärdet för de pensionsrättigheter som han förvärvat på grundval av sådan tjänstgöring eller verksamhet inbetald till gemenskaperna.

I det fallet skall den institution där tjänstemannen tjänstgör, med hänsyn till hans lönegrad vid fast anställning, fastställa det antal pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas honom för den tidigare tjänstgöringsperioden i det egna pensionssystemet på grundval av det försäkringstekniska värdet eller de återbetalade beloppen enligt ovan."

Den nationella lagstiftningen

4 I artikel 3 i loi du 21 mai 1991 établissant certaines relations entre des régimes belges de pension et ceux d'institutions de droit international public (lag av den 21 maj 1991, i vilken det upprättas vissa förhållanden mellan de belgiska pensionssystemen och pensionssystemen inom folkrättsliga institutioner) (*Moniteur belge* av den 20 juni 1991) (nedan kallad 1991 års lag) föreskrivs följande:

"Med tillstånd av den behöriga institutionen kan varje tjänsteman ansöka om att det belopp som avser ålderspension för anställning och perioder innan han anställdes vid institutionen skall erläggas till institutionen i fråga."

5 Enligt artikel 9 i 1991 års lag har den enskilde emellertid rätt att återkalla sin begäran om överföring av de pensionsrättigheter som vederbörande har enligt det belgiska systemet. En sådan återkallelse räknas som slutlig och oåterkallelig.

6 I artikel 2.1 punkt 5 i 1991 års lag definieras begreppet "tjänsteman" som "varje medlem av personalen som omfattas av institutionens pensionssystem och för vilken överföringen av pensionsrättigheter inte regleras av en förordning eller ett särskilt avtal". Begreppet "institution" definieras i artikel 2.1 punkt 1 och omfattar "gemenskapsinstitutionerna, de organ som jämställs med dem vid tillämpningen av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen, samt organ som har gemenskapssyfte och genom vars pensionssystem en fast anställd tjänsteman ges möjlighet att begära att de pensionsrättigheter han intjänat innan han trädde i tjänst vid institutionen skall överföras till institutionens pensionsfond".

7 I artikel 14 i loi du 10 février 2003 réglant le transfert des droits à pension entre des régimes belges de pensions et ceux d'institutions de droit international public (lag av den 10 februari 2003, som reglerar överföring av pensionsrättigheter mellan de belgiska pensionssystemen och pensionssystem inom folkrättsliga institutioner) (*Moniteur belge* av den 27 mars 2003) (nedan kallad 2003 års lag) föreskrivs numera att en tjänsteman som lämnar sin tjänst inom Europeiska gemenskaperna för att utöva yrkesverksamhet i Belgien kan begära att antingen det försäkringstekniska värdet av de pensionsrättigheter som har uppkommit enligt gemenskapens system eller det schablonmässiga återköpsvärdet motsvarande de premier som har betalats i enlighet med sagda system skall föras över till det belgiska systemet.

8 Enligt artikel 29 i 2003 års lag gäller denna lag från och med den 1 januari 2002 och är tillämplig på begäran om överföring som givits in från och med detta datum.

9 Vidare föreskrivs följande i artikel 4.2 första stycket i arrêté royal du 23 décembre 1996 portant exécution des articles 15, 16 et 17 de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions (kunglig kungörelse av den 23 december 1996 om genomförande av artiklarna 15, 16 och 17 i lag av den 26 juli 1996 om modernisering av den sociala tryggheten och om tryggande av de lagstadgade pensionssystemens stabilitet) (*Moniteur belge* av den 17 januari 1997) (nedan kallad den kungliga kungörelsen):

"En förutsättning för att den berörde skall ha möjlighet att erhålla en förtida ålderspension i enlighet med punkt 1 är att han kan styrka att han har haft anställning i mins. 35 kalenderår som kan ge upphov till pensionsrättigheter med stöd av förevarande kungörelse, med stöd av lagen av den 20 juli 1990, med stöd av den kungliga kungörelsen nr 50, med stöd av ett belgiskt pensionssystem för arbetare, tjänstemän, gruvarbetare, sjömän eller egenföretagare, med stöd av ett belgiskt pensionssystem tillämpligt på offentliganställda eller anställda vid Société nationale des Chemins de fer belges eller med stöd av något annat belgiskt pensionssystem."

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

10 Gregorio My, som är italiensk medborgare född den 20 februari 1941, gjorde inbetalningar till det belgiska socialförsäkringssystemet för arbetstagare under 19 års tid, innan han från den 1 juni 1974 fram till den 31 maj 2001 tjänstgjorde som tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas råd.

11 I mars 1992 begärde den berörde att ONP med tillämpning av 1991 års lag skulle överföra de pensionsrättigheter han hade innestående i det belgiska pensionssystemet till Europeiska gemenskapernas pensionssystem. I oktober 1992 informerade denna myndighet honom om hans överförbara pensionsrättigheter.

12 I oktober 2000 informerade emellertid rådet sagda myndighet om att Gregorio My hade beslutat att avstå från överföringen av de pensionsrättigheter som han hade förvärvat i enlighet med den belgiska lagstiftningen, vilket var möjligt enligt artikel 9 i 1991 års lag. ONP noterade detta avstående genom skrivelse av den 17 oktober 2000, som riktades till Gregorio My.

13 Den 20 oktober 2000 ansökte Gregorio My om förtidspension i enlighet med artikel 4.2 i den kungliga kungörelsen.

14 Genom beslut av den 2 maj 2001 avslog ONP denna ansökan med motiveringen att den berörde inte i den mening som avses i artikel 4.2 i den kungliga kungörelsen hade fullgjort de 35 kalenderår som är en förutsättning för beviljande av förtida ålderspension. Denna myndighet vägrade att beakta de 27 år som Gregorio My hade fullgjort som tjänsteman vid Europeiska gemenskaperna, då det system som anges i tjänsteföreskrifterna inte nämns i den belgiska lagstiftningen.

15 Tribunal du travail de Bruxelles (arbetsdomstolen i Bryssel) tvivlade på huruvida dels 1991 års lag och tjänsteföreskrifterna, dels artikel 4.2 i den kungliga kungörelsen var förenliga med principen om arbetstagares fria rörlighet och icke-diskrimineringsprincipen och de rättigheter som unionsmedborgarna ges genom EG-fördraget, då de förstnämnda bestämmelserna inte säkerställer rätten att överföra pensionsrättigheter från gemenskapssystemet till det nationella systemet, och den sistnämnda bestämmelsen inte tillåter att man beaktar yrkesverksam tid som har fullgjorts inom en gemenskapsinstitution. Därför beslutade Tribunal du travail de Bruxelles att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Utgör sådana nationella bestämmelser som [1991 års lag] och artikel 4.2 i [den kungliga kungörelsen] eller artikel 11 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna åsidosättande av artiklarna 2, 3, 17, 18, 39, 40, 42 och 283 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen i deras nya lydelse, och av artikel 7 i förordning (EEG) nr 1612/68 ...

a) genom att dessa nationella bestämmelser och dessa tjänsteföreskrifter inte gör det möjligt för en medborgare i Europeiska unionen, såsom sökanden, som har

inlett sitt yrkesliv i ett inhemskt företag eller i nationell offentlig tjänst och därefter blivit EU-tjänsteman, eller tvärtom, att jämföra vilka pensionsförmåner han skulle få i det nationella systemet respektive i gemenskapens system om rättigheter som förvärvats i det andra systemet överfördes och att, med denna jämförelse som stöd, begära att dessa rättigheter skall överföras antingen från det nationella systemet till gemenskapens system eller tvärtom, från gemenskapens system till det nationella systemet,

b) genom att dessa bestämmelser vilseleder eller kan vilseleda den berörde arbetstagaren då det däri föreskrivs att den berörde uttryckligen måste avstå från en överföring från det belgiska systemet till gemenskapens system, utan att någon jämförelse av ovannämnd art har gjorts, eller genom att administrativ praxis med detta innehåll har uppkommit med stöd av bestämmelserna i fråga, och

c) genom att år då den berörde har varit yrkesverksam som EU-tjänsteman inte får beaktas enligt dessa nationella bestämmelser vid bedömningen av huruvida förtidspension kan beviljas?"

Bedömning av tolkningsfrågan

Huruvida begäran om förhandsavgörande kan tas upp till sakprövning

16 För det första anser den nederländska regeringen att begäran om förhandsavgörande skall avvisas då det i beslutet om hänskjutande saknas information rörande såväl

sakförhållandena som tillämpliga bestämmelser avseende tvisten vid den nationella domstolen.

17 Domstolen erinrar om att det enligt fast rättspraxis krävs att den nationella domstolen klargör den faktiska och rättsliga bakgrunden till de frågor som ställs, eller att den åtminstone förklarar de faktiska omständigheter som ligger till grund för dessa frågor, eftersom det är nödvändigt att komma fram till en tolkning av gemenskapsrätten som är användbar för den nationella domstolen. De uppgifter som lämnas i begäran om förhandsavgörande skall göra det möjligt för domstolen att lämna användbara svar och ge såväl medlemsstaternas regeringar som andra berörda parter möjlighet att avge yttranden i enlighet med artikel 23 i domstolens stadga (se, bland annat, dom av den 11 april 2000 i de förenade målen C-51/96 och C-191/97, Deliège, REG 2000, s. I-2549, punkterna 30 och 31).

18 I förevarande fall framgår det av de yttranden som har avgivits av parterna i målet vid den nationella domstolen, den grekiska regeringen, den nederländska regeringen själv och Europeiska gemenskapernas kommission, att de uppgifter som lämnades i beslutet om hänskjutande gjorde det möjligt för dessa att ta ställning i den fråga som har ställts till domstolen. Vidare kompletterades de uppgifter som lämnades i beslutet om hänskjutande av de handlingar i målet som har lämnats in av den nationella domstolen och av de skriftliga yttranden som har givits in till domstolen. Samtliga dessa uppgifter återges i förhandlingsrapporten och medlemsstaternas regeringar och andra parter fick kännedom om dem inför förhandlingen, under vilken de senare i förekommande fall kunde komplettera sina yttranden.

19 Den nederländska regeringens invändning kan därför inte godtas.

20 För det andra anser ONP att begäran om förhandsavgörande skall avvisas då den inte längre har något föremål sedan 2003 års lag trädde i kraft, då det i denna lag enligt ONP föreskrivs en möjlighet för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna att begära överföring av de pensionsrättigheter som har förvärvats enligt gemenskapens system till det belgiska systemet, vilket gör det möjligt att vid bedömning av rätt till en nationell förtidspension beakta perioder då den berörde har tjänstgjort som tjänsteman i en gemenskapsinstitution.

21 Även om det enligt 2003 års lag skulle vara möjligt att, såsom ONP gjorde gällande under förhandlingen, beakta perioder under vilka inbetalningar gjordes till gemenskapens system, även om den berörde, liksom i målet vid den nationella domstolen, inte har begärt att hans pensionsrättigheter skall överföras från gemenskapens system till det belgiska systemet, framgår det av handlingarna i målet att Gregorio My ingav sin ansökan om förtidspension den 20 oktober 2000, det vill säga mer än ett år innan 2003 års lag trädde i kraft. Enligt artikel 29 i denna lag trädde den i kraft den 1 januari 2002 och är bara tillämplig på begäran om överföring som givits in från och med detta datum.

22 Följaktligen kan inte heller ONP:s invändning godtas.

23 Slutligen anser kommissionen att de två första delarna av frågan, som rör överföring av pensionsrättigheter i egentlig mening, saknar samband med målet vid den nationella domstolen, vilket uteslutande avser frågan om beaktande av de 27 år som den berörde har fullgjort vid rådet vid bedömning av rätt till förtidspension enligt belgisk lag. Det är alltså endast avseende denna sista del som ett svar från domstolen är nödvändigt.

24 Domstolen vill i detta hänseende erinra om att det enligt fast rättspraxis, inom ramen för det samarbete mellan domstolen och de nationella domstolarna som har inrättats genom artikel 234 EG, uteslutande ankommer på de nationella domstolarna, vid vilka tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje enskilt mål bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen. Följaktligen är domstolen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som har ställts avser tolkningen av gemenskapsrätten (se, bland annat, dom av den 15 december 1995 i mål C-415/93, Bosman, REG 1995, s. I-4921, punkt 59, och av den 19 februari 2002 i mål C-35/99, Arduino, REG 2002, s. I-1529, punkt 24).

25 Domstolen har likväl påpekat att det i undantagsfall ankommer på den att — för att pröva sin egen behörighet — undersöka de omständigheter som har föranlett den nationella domstolen att begära förhandsavgörande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 december 1981 i mål 244/80, Foglia, REG 1981, s. 3045, punkt 21; svensk specialutgåva, volym 6, s. 243). Domstolen har endast möjlighet att underlåta att besvara en tolkningsfråga från en nationell domstol när det är uppenbart att den begärda tolkningen av gemenskapsrätten inte har något samband med omständigheterna eller föremålet för talan i målet vid den nationella domstolen, när frågan är hypotetisk eller när domstolen inte har tillgång till de uppgifter om omständigheterna i målet och om relevant nationell rätt som krävs för att den skall kunna ge ett användbart svar på de frågor som har ställts till den (se, bland annat, domarna i de ovannämnda målen Bosman, punkt 61, och Arduino, punkt 25).

26 Det har redan konstaterats att Gregorio My, i målet vid den nationella domstolen, aldrig har begärt att de pensionsrättigheter som han har förvärvat inom gemenskapens system skulle överföras till det belgiska pensionssystemet, utan han vill bara komma i åtnjutande av en nationell förtida ålderspension. Gregorio My har i detta hänseende invänt mot ONP:s vägran att beakta de 27 anställningsår som han fullgjort som tjänsteman vid rådet vid beräkningen av de 35 yrkesverksamma kalenderår som föreskrivs i artikel 4.2 i den kungliga kungörelsen och som är en förutsättning för rätten till sagda pension.

27 Härav följer att tvisten vid den nationella domstolen bara rör frågan huruvida de belgiska myndigheterna genom gemenskapsrätten åläggs att beakta såväl den yrkesverksamma tid som Gregorio My har fullgjort enligt det belgiska pensionssystemet som den tid som han har fullgjort enligt gemenskapens system.

28 Under dessa förhållanden är det inte nödvändigt att besvara de två första delarna av den ställda frågan.

Beaktande av yrkesverksam tid vid Europeiska gemenskaperna

Artiklarna 2 EG, 3 EG, 40 EG och 283 EG

29 Som domstolen redan har påpekat (dom av den 29 september 1987 i mål 126/86, Giménez Zaera, REG 1987, s. 3697, punkt 11, och av den 11 mars 1992 i de förenade målen C-78/90–C-83/90, Compagnie commerciale de l'Ouest m.fl., REG 1992, s. I-1847, punkterna 17 och 18) anges i artiklarna 2 EG och 3 EG allmänna syften som klargörs genom andra bestämmelser i fördraget. De kan inte tillämpas självständigt i förhållande till de mer specifika fördragsbestämmelser som har nämnts i tolkningsfrågan.

30 Vidare utgör artiklarna 40 EG och 283 EG endast de rättsliga grunderna för att rådet skall kunna vidta nödvändiga åtgärder för genomförandet av den fria rörligheten för arbetstagare, vilken garanteras genom artikel 39 EG, och anta tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i gemenskaperna.

31 Följaktligen saknar artiklarna 2 EG, 3 EG, 40 EG och 283 EG relevans för förevarande mål.

Artiklarna 17 EG och 18 EG

32 Även om det genom artikel 17 EG införs ett unionsmedborgarskap föreskrivs däri endast att unionsmedborgarna skall ha de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i fördraget. Artikeln kan alltså inte i detta hänseende tillämpas självständigt i förhållande till de särskilda fördragsbestämmelser som reglerar unionsmedborgarnas rättigheter och skyldigheter.

33 Rätten för varje unionsmedborgare att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, som i artikel 18 EG anges i allmänna ordalag, uttrycks mer specifikt i artikel 39 EG rörande den fria rörligheten för arbetstagare. Eftersom den nationella domstolen även har ställt en fråga till domstolen avseende tolkningen av den sistnämnda bestämmelsen är det lämpligt att domstolen först uttalar sig angående denna fråga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 november 2002 i mål C-100/01, Oteiza Olazabal, REG 2002, s. I-10981, punkt 26).

Artikel 42 EG

34 I artikel 42 EG ges rådet i uppdrag att införa ett system som gör det möjligt för arbetstagare att övervinna de hinder som kan orsakas av nationella bestämmelser inom området för social trygghet. Rådet har i princip uppfyllt denna skyldighet genom att anta rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1).

35 Domstolen fastställde emellertid i dom av den 3 oktober 2000 i mål C-411/98, Ferlini (REG 2000, s. I-8081), punkt 41, att tjänstemän i Europeiska gemenskaperna inte kan anses vara arbetstagare i den mening som avses i förordning nr 1408/71, eftersom de inte omfattas av någon nationell lagstiftning inom området för social trygghet, vilket krävs enligt artikel 2.1 i sagda förordning, vari det fastställs vilken personkrets som omfattas av förordningens tillämpningsområde.

36 Följaktligen omfattas inte Gregorio Mys situation vare sig av artikel 42 EG eller av förordning nr 1408/71.

Artikel 39 EG och artikel 7 i förordning nr 1612/68

37 Enligt fast rättspraxis anses en tjänsteman vid Europeiska gemenskaperna vara en migrerande arbetstagare. En gemenskapsmedborgare som arbetar i en annan medlemsstat än sin ursprungsstat förlorar nämligen inte sin egenskap av arbetstagare i den mening som avses i artikel 39.1 EG på grund av att han innehar en anställning vid en internationell organisation, även om villkoren för hans inresa och vistelse i anställningslandet regleras särskilt i en internationell konvention (dom av den 15 mars 1989 i de förenade målen 389/87 och 390/87, Echternach och Moritz, REG 1989, s. 723, punkt 11, av den 27 maj 1993 i mål C-310/91, Schmid, REG 1993, s. I-3011, punkt 20, och domen i det ovannämnda målet Ferlini, punkt 42).

38 Härav följer att en arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat, såsom Gregorio My, inte kan nekas de sociala rättigheter och förmåner som han har rätt till enligt artikel 39 EG och förordning nr 1612/68 (se dom av den 13 juli 1983 i mål 152/82, Forcheri, REG 1983, s. 2323, punkt 9, svensk specialutgåva, volym 7, s. 211, samt domarna i de ovannämnda målen Echternach och Moritz, punkt 12, Schmid, punkt 22, och Ferlini, punkt 43).

39 Det framgår emellertid av handlingarna i målet att Gregorio My, som kom till Belgien vid nio års ålder, under hela sin yrkesverksamma tid har arbetat i Belgien, först i egenskap av arbetstagare hos olika belgiska företag och därefter, och fram till pensionsåldern, i egenskap av tjänsteman vid rådets generalsekretariat.

40 Fördragets bestämmelser om den fria rörligheten för arbetstagare, och särskilt artikel 39 EG, är emellertid inte tillämpliga på rent interna förhållanden i en medlemsstat (dom av den 5 juni 1997 i de förenade målen C-64/96 och 65/96, Uecker och Jacquet, REG 1997, s. I-3171, punkt 16 och där angiven rättspraxis).

41 För att icke desto mindre visa att det föreligger ett samband med en av de situationer som avses i artikel 39 EG har kommissionen gjort gällande att en yrkesverksam tid i en internationell organisation, såsom Europeiska unionen, bör jämställas med en period som fullgjorts inom en annan medlemsstats offentliga förvaltning.

42 En sådan rättslig fiktion kan, såsom framgår av punkterna 85–89 i generaladvokatens förslag till avgörande, inte finna stöd i fördragets bestämmelser om den fria rörligheten för arbetstagare.

43 Gregorio Mys situation omfattas följaktligen inte heller av artikel 39 EG och artikel 7 i förordning nr 1612/68.

Artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna och artikel 10 EG

44 Syftet med systemet för överföring av pensionsrättigheter, såsom det anges i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, är att, genom att möjliggöra en

samordning av de nationella pensionssystemen och gemenskapens pensionssystem, underlätta övergången mellan offentliga eller privata nationella anställningar och anställning inom gemenskapsadministrationen och på så sätt säkerställa största valmöjlighet för gemenskaperna i fråga om kvalificerad personal som redan har en adekvat yrkeserfarenhet (dom av den 20 oktober 1981 i mål 137/80, kommissionen mot Belgien, REG 1981, s. 2393, punkterna 11 och 12).

45 Domstolen har särskilt fastställt att en medlemsstat, genom att vägra att vidta nödvändiga åtgärder för överföring av det försäkringstekniska värdet eller det schablonmässiga återköpsvärdet av de pensionsrättigheter som har förvärvats i det nationella pensionssystemet till gemenskapens pensionssystem, som anges i artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, skulle kunna försvåra för gemenskapen att rekrytera nationella tjänstemän med viss tjänsteålder, då en sådan övergång från en nationell anställning till en anställning inom gemenskapen skulle leda till att de fråntogs de pensionsrättigheter som de hade haft rätt till om de inte hade accepterat att träda i tjänst vid gemenskapen (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, punkt 19).

46 Detta är även fallet när en medlemsstat, vid bedömning av rätt till förtida ålderspension enligt dess system, vägrar att beakta den yrkesverksamma tid som har fullgjorts enligt gemenskapens pensionssystem.

47 Det måste nämligen konstateras att nationella bestämmelser av den typ som är i fråga i målet vid den nationella domstolen kan hindra och följaktligen avskräcka en arbetstagare från att utöva yrkesverksamhet inom en av Europeiska unionens institutioner, eftersom en arbetstagare som tidigare har tillhört ett nationellt pensionssystem, genom att acceptera en anställning vid en sådan institution, riskerar

att förlora möjligheten att med stöd av det systemet erhålla en åldersförmån som han skulle ha haft rätt till om han inte hade accepterat denna anställning.

48 Sådana följder kan inte tillåtas med hänsyn till förpliktelsen till lojalt samarbete och bistånd som åligger medlemsstaterna i förhållande till gemenskapen och som kommer till uttryck i skyldigheten enligt artikel 10 EG att underlätta fullgörandet av gemenskapens uppgifter.

49 Följaktligen skall tolkningsfrågan besvaras så, att artikel 10 EG, i förening med tjänsteföreskrifterna, skall tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det vid bedömning av rätt till förtida ålderspension enligt det nationella systemet inte är tillåtet att beakta anställningsår som en gemenskapsmedborgare har fullgjort vid en gemenskapsinstitution.

50 Med beaktande av ovanstående är det inte nödvändigt att besvara frågan i den del den avser tolkningen av artikel 18 EG.

Rättegångskostnader

51 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella

domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder beslutar domstolen (andra avdelningen) följande dom:

Artikel 10 EG, i förening med Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, skall tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det vid bedömning av rätt till förtida ålderspension enligt det nationella systemet inte är tillåtet att beakta anställningsår som en gemenskapsmedborgare har fullgjort vid en gemenskapsinstitution.

Underskrifter